

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL CONSELL DE COMÚ
DIA 12 DE MAIG DEL 2014

Essent les 19 hores del dia 12 de maig del 2014, es constitueix l'Hble. Comú de la Parròquia de Sant Julià de Lòria en sessió ordinària.

Presideix la sessió l'Hble. Cònsol Major, Sra. Montserrat Gil Torné i l'Hble. Cònsol Menor, Sr. Manel Torrentallé Cairó i amb l'assistència dels Hbles. Consellers de Comú, Srs. Carles Álvarez Marfany, Josep Majoral Obiols, Dot Jordi Galais, Joan Antoni León Peso, Maria Servat Codina, Joan Besolí Ribalta, Jaume Ramisa Elias, Rossend Areny Navarro i Josep Roig Carcel. S'excusa l'absència de l'Hble. Conseller, Sr. Oliver Alís Salguero per motius personals.

ORDRE DEL DIA

1. Lectura i, en el seu cas, aprovació de les actes de:
 - Sessió extraordinària 07/04/2014
 - Sessió ordinària 07/04/2014
2. Anàlisi i valoració de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns sobre la delimitació de competències i les transferències

Hble. Sra. Cònsol Major

Passarem al punt:

- 1. Lectura i, en el seu cas, aprovació de les actes de:**
 - **Sessió extraordinària 07/04/2014**
 - **Sessió ordinària 07/04/2014**

Alguna intervenció? no, passariem doncs, a la seva aprovació.
s'aproven per 9 vots a favor i 2 abstencions.

Passariem al següent punt:

- 2. Anàlisi i valoració de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns sobre la delimitació de competències i les transferències**

Començaré la meva intervenció.

Hble. Cònsol Menor, Hbles. Consellers, permetin abordar aquest punt de l'ordre del dia de forma directa i sense ornaments. Dit això, els avanço la proposta que sotmetrem a la seva aprovació:

1.- Proposar al Consell General la creació d'una Taula Nacional de Treball i de Debat entre el M.I. Consell General, el M.I. Govern i els Hbles. Comuns amb l'única finalitat de trobar l'encaix òptim de tots els òrgans de l'Estat en l'actual i en la futura conjuntura econòmica, sempre garantint la millor prestació de serveis als nostres ciutadans i adaptant, si fos necessari, la legislació actual.

2.- Deixar pendent i/o posposar la ratificació de l'acord institucional entre el M.I. Govern i els Hbles. Comuns per a una nova sessió, si hi ha lloc, a vista de la proposta efectuada en el primer punt.

Permetin, Hble. Cònsol i Consellers, que passi, tot seguit, a exposar els motius que ens porten a fer aquest plantejament: en primer lloc, volem deixar clar que no pretenem que, en cap moment, es dubti de la lleial col·laboració que hi ha hagut amb tots els Comuns i, en especial, amb els Cònsols de totes les parròquies així com amb el Govern. No cerquem treure mèrit ni menysprear tot l'esforç, treball i dedicació esmerçats per tots en la feixuga tasca efectuada fins a arribar al document que avui tenen a les seves mans, document que tant l'Hble. Cònsol Menor com jo mateixa hem rubricat i on hem deixat constància de la nostra oposició a la congelació de les transferències.

Dit això, passo a exposar els nostres motius:

L'acord assolit entre el Govern i els Comuns, si bé estableix uns principis d'acord en matèria de competències, els posposa per a una nova legislatura. Però no es quantifica quin impacte tindran aquests principis en les despeses dels Comuns, i cito textualment la declaració final de l'acord institucional: «Acorden seguir treballant amb l'objectiu que les administracions estiguin en disposició de dur a terme les reformes necessàries al principi de la propera legislatura». Per contra, es congelen de nou les transferències als Comuns per dos anys més, el 2015 i el 2016, deixant entreveure una clara voluntat política. Aquesta no és altra que, tot i que els ingressos de l'Estat creixin degut al nou marc fiscal, els Comuns percebrien únicament un import fix i limitat al que bonament es consideri com a despeses, deixant de ser un actor generador de riquesa per a les parròquies, com han estat fins ara i ometent el principi de subsidiarietat.

Si bé no podem compartir els principis genèrics de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns, considerem que, en cap cas, es pot dissociar les competències de les transferències, ni el rol que han jugat els Comuns en el marc de la Constitució. S'aprecien voluntats polítiques encobertes sense haver arribat al fons de la qüestió, i més tenint en compte que s'emplaça tot, com hem dit abans, fins a la propera legislatura. D'aquí la nostra oposició a la congelació, entenent que es vulnera el mateix esperit de la Constitució i que es vol canviar el paper dels Comuns per la porta del darrere.

Un altre punt discordant és el futur projecte de llei anomenat la "regla d'or". El passat 5 de maig, set dies després de la rúbrica de l'acord institucional, el president i els membres del grup parlamentari de Demòcrates per Andorra, integrants de la Comissió de Finances del Consell General, van presentar les línies mestres i voluntats polítiques als Cònsols de totes les parròquies. Segons van informar, el projecte de llei entrarà properament a tràmit parlamentari. Vindrà a modificar el funcionament i criteri d'ús dels recursos econòmics, tant del Govern com dels Comuns. És important destacar que no discutim la seva idoneïtat o necessitat, sinó el fet que és un element més que apareix en un moment on s'ha posposat per a un proper mandat la modificació de la Llei

Qualificada de Competències i no s'ha abordat la Llei Qualificada de Transferències, sinó únicament la seva congelació. Tampoc no s'ha contemplat què passarà en el cas que els recursos de l'Estat, tot i el nou model tributari, siguin inferiors als previstos, ni com es dotarà de més recursos els Comuns en cas de creixement de la població, per citar alguns exemples. Els Comuns hauran de retornar el rebut? El Govern farà de Comú, garantint els serveis en cas de creixement de la població? En definitiva, les conclusions que es poden extreure de l'acord institucional i dels esdeveniments posteriors són els següents:

- Posposar la modificació de la Llei Qualificada de Competències fins a una propera legislatura. Com que les competències no han quedat definides, el volum de despesa a gestionar pel Comú no queda clar. Com que els Comuns rebran una quantitat fixa independentment dels ingressos de l'Estat, això provocaria que els creixements de les parròquies passessin a dependre de la voluntat del Govern a invertir a cada parròquia. Aquest fet podria generar un creixement en desigual entre les parròquies. I per últim, l'aparició d'un nou actor, el Consell General, amb nous projectes de llei, com ara la "regla d'or".

Ens trobem, doncs en un mar d'incertesa, lluny del model establert en la nostra Constitució, en una conjuntura econòmica complexa i amb obligacions concretes. És cert que, amb el pas del temps, des de l'aprovació de la Constitució, els canvis de conjuntura econòmica han fet aparèixer disfuncions, i és bo i saludable cercar-ne solucions. Només ho assolirem partint d'una anàlisi diferent a l'emprat actualment, que no és altre que determinar la capacitat de generar recursos de país, quin és el nivell adequat de finançament i optimitzat de les despeses de totes les institucions, i quins són els ajustos a dur a terme, com s'afronta conjuntament l'endeutament global del país, quin rol ha de tenir cada institució i com s'adequa o es modifica la legislació actual al resultat d'aquestes premisses, tot garantint els millors serveis als nostres ciutadans.

No estem enfront d'un mer debat únicament de competències posposades i de congelació de transferències, sinó de model de país, adequant-lo a la realitat i garantint el seu futur, dotant-nos d'elements de flexibilitat per fer front als esdeveniments. Per tant, creiem que el millor és implementar aquesta Taula Nacional, tal com es va fer l'any 1992, i que ens va permetre dotar-nos com a Estat de la nostra Constitució, un text que, no ho oblidem, va ser pactat i ens ha permès avançar amb seguretat.

No dubto que tot el treball fet fins ara serà profitós, però, tenint present tot l'exposat, no n'hi ha prou amb principis i congelacions arbitraris. Per això, creiem que és prudent demanar la creació d'una Taula Nacional de Treball i de Debat entre el Consell General, el Govern i els Comuns, i deixar en suspens la ratificació del present acord institucional i afrontar el tema de fons per seguir progressant i encarar els reptes de futur. No cal dir que no ens satisfà haver arribat a aquesta conclusió, però creiem, sincerament, que és el que s'ha de fer.

Gràcies per la seva atenció i cediré la paraula als Consellers que vulguin intervenir. Senyor Areny, té la paraula.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies Senyora Cònsol.

Bé, com vostè ha dit, ens trobem, avui, en una sessió de Comú doncs força transcendent. Es tractaria de ratificar o no un acord que, al meu entendre, és més aviat una claudicació de les Corporacions locals d'aquest país i també d'un Ministre, per cert, enfront de la decisió quasi unilateral o, com a mínim, poc consultada, del Govern del nostre país. El nostre Govern no en té prou, i així l'hi vaig dir en una reunió, no en té prou amb la majoria absoluta històrica del grup parlamentari que li dóna suport, ni amb les majories que li atorga la llei electoral a nivell comunal. Tenim un panorama, doncs, que vaig definir ja com a monocolor ideològic en una altra ocasió. Ara bé, deia que el Govern no en tenia prou amb aquestes majories. Sembla que també ha volgut deixar totalment de banda, relegada a un lloc merament testimonial, la minoria, tant parlamentària com comunal. Es reuneix el Cap de Govern i el seu Ministre amb els Cònsols del país per debatre i establir unes possibles noves regles del joc pel que fa a les competències i a les transferències comunals. Consell General i oposicions comunals queden, doncs, fora d'aquest debat transcendental per al futur de la nostra organització estatal. La reunió de Cònsols va ser, des del moment de la proposta del Ministre Riberaygua, un ens paral·lel al marge de les institucions legítimes i també al marge del filtre de les oposicions, com deia, parlamentària i comunal. Deu ser perquè el mateix Cap de Govern argumentava, en campanya electoral, que com en més Comuns guanyés DA, en solitari o en coalició, més aviat s'aconseguiria un acord en el marc competencial. Semblava ja premonitori, aquest argument. Indirectament ja deixava fora qualsevol participació de Consellers d'altres formacions polítiques. Però jo em demano: vuit mesos de treball i alguns altres, quan el PS governava, no ho oblidem, etapa en la que ja s'havia arribat a algun consens, per cert, vuit mesos deia de treball de polítics d'un mateix color ideològic, amb un mateix programa electoral i sense els filtres de les oposicions comunals i parlamentària, no han servit finalment per a arribar a un consens en aquesta matèria, aquest acord no es sinó una presa de pel, i ho dic amb tots els *ets* i *uts*, una verdadera presa de pel i la mostra d'una incapacitat flagrant d'arribar a un consens del conjunt de les institucions. Les declaracions de la Cònsol de la capital que intentaven justificar la manca d'entesa són una prova evident, la dimissió del Ministre encarregat de dur a bon port tot aquest afer, també es una prova, però també és una prova d'un govern inestable en moments claus del nostre país, però avui ens toca viure una altra prova d'aquesta manca de consens evident, sembla que avui majoria i minories del nostre Comú coincideixen en el fons de la qüestió, si parlem en termes polítics amb P majúscula. Els uns i els altres ens oposarem o, almenys, jo ho faré, i sembla ser que la majoria, d'alguna manera, també ho farà... jo personalment m'oposaré a aquest acord que alguns han definit com a acord de mínims, i que jo en dic de sota mínims. I és que es tracta d'un acord, a més a més, fora de la legalitat. Hi ha tot un marc jurídic que ha esta vulnerat per arribar a aquest text. A més, les institucions legitimades del poble andorrà

també han quedat al marge de l'acord. Es compromet, també, i vostè ho ha dit, Senyora Cònsol, els mandataris polítics de les legislatures i mandats que han de venir, siguin del color que siguin. El canvi substancial quant a les congelacions de les transferències, no ha estat mai sota cap paraigua legal, tampoc. La llei no s'ha canviat, ni en aquest sentit ni en cap altre, per cert. No s'ha estat capaç de reformular la llei quan tocava, però ara s'imposa, *por real decreto*, una congelació de les transferències comunals. Pel que fa a la resta del contingut de l'acord, es pot dir que no s'ha estat gens valent, i són punts que no representen cap canvi important, al contrari, es deixa una porta oberta a certs canvis en altres textos legals, nacionals o *inclús* comunals per si cal reformular alguna competència o definir millor qui fa què. En fi, poca cosa per no dir res. Sembla més un reguitzell de punts que serveixen únicament per vestir la mesura important i de calat d'aquest text, la famosa congelació de les transferències. Perquè, diguem-ho clar: no s'ha fet cap pas endavant quant a la delimitació de competències com s'esperava la societat. Estem massa a prop d'uns comicis i, si s'hagués anat més enllà, uns i altres haurien perdut plomes, i no poques. Per tant, aquest acord és només una declaració d'intencions, buida de contingut, menys en el punt de la retallada, està clar.

Si parlem ara de la metodologia de treball que es preveu seguir a partir d'ara, l'acord preveu la famosa Taula Nacional de Competències, una taula que estarà sota l'aixopluc de la llei. Però jo em demano si la Constitució d'aquest ens servirà d'alguna cosa, tenint en compte el fracàs d'aquests darrers mesos de negociació. A més, depenent de qui configurarà aquesta Taula, tindrem el mateix problema de legitimitat: si Consell General i oposicions comunals en queden excloses, estarem en el mateix lloc que ara. Em demano, també, si hi ha real voluntat de seure al voltant d'una taula nacional de competències i d'arribar a una redefinició competencial prou important. Tinc dubtes, perquè queda ben palès en l'acord actual, que es té certa recança en reformar la Llei de competències i la de transferències, així com el marc constitucional vigent. Ho posa textualment.

Recordo que estem a uns mesos dels propers comicis i vaticino que aquesta taula passarà a millor vida fins i tot abans d'haver vist la llum. Vostè mateixa ens deia que la veia més aviat per a una futura legislatura o un futur mandat que no pas per ara. Si torna a guanyar DA, a veure quan s'hi posa i de quina manera ho farà. Aprofito per dir que, des del meu grup, el Partit Socialdemòcrata Independents, exigim formar part de la dita taula en el moment que es constitueixi. Espero que ben aviat, justament, perquè aquests vuit mesos de feina d'ara i els altres durant el govern del Partit Socialdemòcrata no quedin un altre cop al fons d'un calaix. Per cert, recordo que el meu partit ha elaborat un text alternatiu i que ja s'ha posat a la disposició del Govern. Això sí, si veiem una clara voluntat d'avançar en aquest tema. Així, torno a repetir: exigeixo que les minories comunals participin en aquesta Taula Nacional de Competències. Pel que fa a la famosa "regla d'or", que apareix en l'apartat de finances públiques d'aquest acord, estem a l'espera de conèixer-ne el contingut.

També la posem en dubte, des de ja, si aquesta “regla d’or” s’està elaborant a esquenes de la resta de grups parlamentaris del Consell General i, fins i tot, a esquenes dels Cònsols del país. Em consta que encara estan esperant el contingut exacte d’aquesta “regla d’or”. Considerem que s’hauria de treballar conjuntament en el marc de la Comissió Parlamentària de Finances amb tots els representants i tots els grups parlamentaris representats en el Parlament. He de dir, aquí, que el nostre grup parlamentari tampoc no té coneixement del contingut d’aquesta “regla d’or”, per tant, aquest contingut s’està elaborant només des de les files del grup parlamentari de DA, i sembla que així ho ha confirmat avui la Senyora Cònsol. Així que no s’intenti dir que s’està elaborant des de la Comissió Parlamentària, perquè no és així. Vet aquí una altra acció que deixa veure ben clarament les pràctiques poc democràtiques de la majoria de DA en les nostres institucions. Estem en una vertadera dictadura democràticament elegida. Assistim, sense parar, al «ja, però nosaltres en som 22». El que sí que m’alegra, en aquest apartat de l’acord, és que per fi es consideri endeutament de l’Estat tant el del Govern com el dels comuns, tots ells sumats, i que es vulgui fixar un sostre d’endeutament a Govern, com ja està regulat a nivell comunal. Ja era hora, per cert. Ara falta saber com es calcularà aquest nou sostre d’endeutament de Govern i com es combinarà a nivell d’Estat amb el deute dels Comuns, perquè hem de tenir clar, també, què passarà en cas que els Comuns facin els deures i el Govern no els faci. Cal saber, també, quin serà el percentatge d’endeutament permès en relació amb els nous ingressos previstos en el nou panorama fiscal, però també altres aspectes, que continuen essent un misteri, com per exemple les noves funcions sancionadores que s’atorgarien al Tribunal de Comptes, segons tenim entès, o la metodologia a seguir en cas d’haver de demanar crèdits extraordinaris a partir d’ara. Sabem que també hi haurà canvis en aquest sentit. Tot just aquest migdia sabem, també, que el Tribunal de Comptes podrà inhabilitar aquells polítics de qui es demostrí una mala praxis a nivell financer. Deixin que opini en aquest sentit. El govern de DA és molt hàbil: en un moment en què els polítics estan esquitxats per la corrupció i les males pràctiques en països veïns, el nostre Govern obre la porta al càstig d’aquells polítics que hagin actuat malament. És una mesura populista darrere de la qual queda ben amagat allò del «jo en tinc 22 i, per tant, faré el que em dóna la gana». Per cert, en el fons, aquesta nova funció sancionadora del Tribunal de Comptes no està tan malament, si volem una vida política neta i responsable. Ara bé, quants cops s’ha verbalitzat allò que diu «com es nota que els diners no són seus» durant els anteriors mandats i les anteriors legislatures? Doncs bé, tot allò queda oblidat, *lo pasado, pasado está*. Per cert, qui hi havia, llavors? Ja donem que eren els mateixos que ara, tot i que amb diferents partits i amb diferents sigles. Però això ja és un altre debat.

Per concloure amb tot l’esmentat: 1) un acord totalment descafeïnat quant a la reformulació de les transferències, que sembla més un pretext per anunciar; 2) una congelació de les transferències comunals fora de la llei, al meu entendre, i que penalitza el bon funcionament financer dels Comuns, uns Comuns que ja

estan fent els deures a nivell de l'endeutament permès a l'espera del tancament dels comptes del 2013 del nostre Comú, recordo; 3) una metodologia de treball durant els darrers mesos que ha exclòs una part dels representants tant comunals com del Consell General, i que ha estat una presa de pèl per a la ciutadania que ha demostrat la poca voluntat i la poca valentia dels polítics de DA; 4) una actitud autoritària d'un Govern que ha resultat inoperant, almenys en aquest tema; 5) el desconeixement de la composició i dels objectius reals de la Taula Nacional de Competències; 6) el desconeixement del contingut exacte de la famosa "regla d'or" i de la metodologia de treball, també exclouent de la resta de colors polítics a l'hora d'elaborar-la, i 7) alguns aspectes de la dita "regla d'or" que no ens acaben de convèncer. Doncs, deia, amb tots aquests elements, jo avui hi votaré en contra. No ratificaré amb el meu vot aquest acord institucional entre Comuns i Govern, i celebraré que el company de l'oposició i la majoria comunal votin, votem, en aquest mateix sentit. I resto a l'espera de la configuració d'aquesta famosa taula de treball en què tothom, repeteixo, tothom hi sigui representat: Consell General, majories i minories comunals. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol

Gràcies. Senyor Rossend Areny.
Senyor Josep Roig, té la paraula.

Hble. Sr. Josep Roig

Gràcies, Senyora Cònsol.

Avui se sotmet a debat en aquest Consell de Comú l'acord institucional entre el Govern i els Comuns sobre la delimitació de les competències i les transferències. En primer lloc, Senyora Cònsol, Senyors Consellers, voldria palesar el meu malestar per un acord que, entenc, és escapçat. Escapçat perquè compromet una institució, el Consell General, que no ha estat convidada a participar-hi. Andorra és un Estat de dret on regeix la separació de poders, i és, en aquest sentit, impensable que s'articuli un acord institucional en què es demani una actuació legislativa important sense fer-hi participar el poder legislatiu, és a dir, el Consell General. És més, dins l'acord, les úniques mencions al Consell General es redueixen a un simple rol d'organisme d'arbitratge per disputes entre Govern i Comuns, tot un atemptat a la institució i a l'ordre constitucional que tant diu DA que vol respectar. En aquest punt, fora bo recordar que l'acord institucional sobre la delimitació de competències establert l'any 1992 durant el procés constituent fou negociat i signat conjuntament pel Consell General, el Govern i els Comuns. En segon lloc, l'acord que avui se sotmet a anàlisi i aprovació estableix un compromís per al futur quan fa referència al que es farà durant la propera legislatura i el proper mandat comunal 2016-2019. Un acord d'aquest abast institucional, que pretén dépassar la present legislatura, no pot fer-se al marge d'altres forces polítiques presents als Comuns i al Consell General, ja que es corre el risc que davant un

canvi polític l'acord esdevingui poc més que paper mullat. En relació amb aquest darrer punt, cal palesar que dins dels Comuns o, fins i tot, del mateix Govern, no hi ha hagut la mínima concertació, com ho demostra el fet que es digui que l'acord es rubrica a l'espera de l'aprovació definitiva per part dels Consells de Comú i del Consell de Ministres, o com ho demostra, també, la recent dimissió del mateix ministre de la Presidència. Aquí també hi ha una gran diferència respecte a l'acord institucional del 1992, que fou signat després i no pas abans de la ratificació de les institucions. És més, Sant Julià de Lòria ja s'ha desmarcat, en part, de la congelació de transferències. Això planteja un dubte molt important quant a la validitat que pot tenir aquest acord a curt termini. En tercer i darrer lloc, entenc que el Govern ha de complir la Llei de transferències, i si no està d'acord amb aquesta llei, que la modifiqui emprant el procediment legislatiu escaient i fent valdre la seva majoria al Consell General. El que no pot fer el Govern és incomplir la llei. La Constitució prohibeix expressament actuacions com aquesta. En resum, més de cinc anys després que el Govern que encapçalava Jaume Bartumeu plantegés una reforma del model competencial, seguim esperant concrecions més enllà de congelacions de transferències i el compendi de declaracions d'intencions, algunes de les quals podríem compartir. La reforma necessària de la Llei de competències i de la Llei de transferències requereix una feina legislativa important que no s'ha iniciat i que, per tant, no estarà ni per a aquesta legislatura ni per a inicis de la següent. Al meu entendre, l'acord no aporta cap resolució, ja ha estat tres anys marejant la perdiu i evidenciant poca seriositat i, a més a més, fent valdre aquella estratègia política de no tocar gran cosa i anar esperant. En aquest sentit, no puc donar suport a un acord electoralista que s'ha establert a esquenes de les institucions i que va en contra del que estableix la llei.

No vull acabar la meva intervenció sense abans desmarcar-me taxativament d'algunes de les raons que s'han estat adduint públicament, en diversos mitjans de comunicació, per votar en contra de l'acord, i m'explicaré. En general, es parteix d'una base més que discutible quan es diu que l'assumpció de competències que no pertocaven als comuns, especialment derivada de la interpretació de l'article 4.14 de la Llei de competències, ha comportat els dèficits pressupostaris i el deute de les corporacions. Bona part d'aquests dèficits i deutes provenen d'algunes aventures inversionistes i diverses infraestructures insostenibles que poc tenen a veure amb l'article 4.14 de la Llei de delimitació de competències. No puc compartir l'argument pel qual, a causa de la congelació de les transferències, el Comú passarà de tenir superàvit a tenir dèficit. Recordo que la situació financera del Comú a l'inici del mandat ja era deficitària, concretament, 17.300.000 €. Aquests dos anys i mig de mandat han donat com a resultat un augment del dèficit fins a situar-lo, l'octubre del 2013, en més de 21,5 milions d'euros. De ben segur que la gestió particular de Naturlandia en té bona part de la culpa. Dit d'una altra manera, al meu entendre, s'utilitza la maniobra d'oposició a la congelació de transferències per

traslladar al Govern el que no és, al meu entendre, ni més ni menys, que una pèssima gestió dels recursos públics comunals.

Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig.

Alguna intervenció més? si senyor Rossend Areny, té la paraula.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol.

Bé, no sé si hi havia cap altra intervenció per part del grup de la majoria en relació amb aquest punt de l'ordre del dia, però, essent conscients que en aquesta sala hi ha membres de DA, doncs m'agradaria escoltar els arguments que tenen ells i si estan en contra o no de ratificar aquest conveni o aquest acord. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Senyor Carles Álvarez, té la paraula.

Hble. Sr. Carles Álvarez

Sí, gràcies, Senyora Cònsol. No, només dir-li al senyor Areny i als senyors de la minoria, que la majoria comunal només té una sola veu, que és, en aquest cas, la que ha expressat molt bé la nostra Hble. Sra. Cònsol. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Carles Álvarez.

Doncs, arran de la intervenció del senyor Álvarez, com he dit abans, he proposat dos punts en l'ordre del dia per a la seva aprovació. No sé si estarien d'acord a passar al punt número 1, que és la proposta al Consell General de la creació d'una Taula Nacional de Treball i de Debat entre el Consell General, el Govern i els Comuns. Aquesta demanda es faria mitjançant carta per part del Comú de Sant Julià de Lòria, i jo crec que aquí hauríem de ser minories comunals i majoria comunal qui faci aquesta demanda al Consell General, al Govern i als Comuns, si els sembla bé. I després, passariem al punt número 2, que, en aquest cas, es proposa deixar pendent i posposar la ratificació de l'acord institucional amb vista a la proposta efectuada en el punt primer. Per tant, com volen actuar? Senyor Rossend Areny té la paraula.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol.

Bé, doncs pel que fa al meu grup, representat totalment per mi, no veuria malament el fet de dir sí a aquesta demanda que es creï aquesta taula, fins i tot amb la presència dels membres o, almenys, amb la meua, de la minoria. Però ja

li he dit abans que, quant a l'acord institucional, doncs votaré en contra ja des d'avui.

Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies senyor Rossend Areny. Té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Gràcies, Senyora Cònsol.

Sense deixar de considerar les dues propostes que vós heu fet en el vostre exposat, jo entenia que el que se'ns havia convocat als consellers era per ratificar o no l'acord, en aquest cas, doncs que es va adjuntar amb tota la documentació, per examen, que formaria part d'aquest Comú, d'aquest Consell de Comú. Jo, en aquest sentit, el que proposaria és cenyir-me a la ratificació o no de l'acord. I en aquest sentit, posposar a una propera sessió de Consell de Comú la ratificació de les propostes que vós feu o heu fet en l'exposat. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig.

Jo li agraeixo la seva intervenció, però crec que la nostra manera d'abordar el punt de l'ordre del dia d'avui, que és l'anàlisi i la valoració de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns, fa que vulguem parlar ja d'aquesta proposta de creació d'una Taula Nacional de Treball per no perdre més el temps i perquè creiem que és important anar per feina, com bé hem dit alguns de nosaltres dins les nostres intervencions. Per tant, posposar aquesta creació d'aquesta Taula Nacional de Treball tampoc no crec que sigui el correcte. De totes maneres, vostè té la paraula en el sí de la seva votació. Nosaltres sí pensem que és necessària aquesta creació de la Taula Nacional de Treball, sí que pensem que és necessari fer aquesta demanda al Consell General, al Govern i als Comuns per a l'única finalitat de trobar aquest encaix òptim de tots per a l'estat actual i també per a la futura conjuntura econòmica que ens afecta. I, per tant, creiem important que aquest punt de l'ordre del dia es mantingui. I després, el segon punt, com bé he dit abans, nosaltres sí que deixariem pendent o posposariem la ratificació d'aquest acord a una propera sessió, si escau, a la vista de la proposta efectuada en el primer punt.

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Jo tinc un dubte. És a dir, aquesta carta que es pensa entrar a Govern per demanar la creació d'aquesta taula al més aviat possible, i amb la participació de tothom, seria per part només del nostre Comú o del conjunt dels Comuns d'Andorra?

Hble. Sra. Cònsol Major

En aquest moment, per part del nostre Comú.

Té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Sí, varies coses. Deixant de banda que hi pugui estar més d'acord o menys d'acord, que hi pugui donar recolzament o que no, en primer lloc, el que sí que li demanaria per procedir a la votació d'aquest punt, que entenc que és un punt important, és un recés de 15 minuts abans de la votació. En segon lloc, voldria disposar de més detall sobre aquesta proposta que pensen fer al Consell General de la creació d'una Taula Nacional de Treball, en especial, pel que fa als components d'aquesta taula de treball.

Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig.

Jo no veuria cap inconvenient, si es vol, a parar la sessió de Comú 15 minuts. I en parlem. Hi ha algun inconvenient? Doncs aturarem la sessió de Comú 15 minuts i tornarem a iniciar-la, aproximadament a les vuit.

Reiniciem la sessió de Comú a les vuit en punt de la tarda.

Tornant a recollir els dos punts que sotmetrem a la seva aprovació: punt número 1, que hem fet una nova redacció de la proposta, quedaria de la següent manera: «Proposar al M.I. Consell General la creació d'una Taula Nacional de Treball i de Debat entre el M.I. Consell General, el M.I. Govern i els Hbles. Comuns amb la representació de totes les forces polítiques presents als Hbles. Comuns en la proporcionalitat adequada, amb l'única finalitat de trobar l'encaix òptim de tots els òrgans de l'Estat a l'actual i a la futura conjuntura econòmica. Sempre garantint la millor prestació de serveis als nostres ciutadans i adaptant, si fos necessari, la legislació actual.»

Passaríem, doncs, a sotmetre a la seva aprovació aquest punt.

s'aprova? S'aprova per unanimitat.

Algú vol fer alguna intervenció? té la paraula senyor Josep Roig.

Hble. Sr. Josep Roig

Gràcies Senyora Cònsol.

Jo voldria celebrar que avui, per primer cop, després de dos anys i mig treballant plegats en aquest comú, hem pogut arribar a un acord sobre una qüestió que jo considero absolutament transcendental, molt important per al futur del país, com vós heu exposat. I que penso que si realment volem arribar a un acord que depassi un acord sòlid, que depassi l'actual mandat i l'actual legislatura per part del Govern, això, ho hem de fer junts, ho hem de fer plegats. Jo us vull agrair, doncs, personalment, que hagueu acceptat avui el fet que, en aquesta proposta que farem de Taula de Treball, hi siguin representades totes

les forces polítiques, si més no, les que formem part dels Comuns i que hem estat elegits pel poble sobirà.

Moltes gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies, senyor Josep Roig.

Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol.

Jo també celebros la bona disposició de tots plegats, tant membres de la majoria com de la minoria. Penso, realment, que hem fet el que ens tocava fer, per un cop. I deixí'm dir, de totes maneres, i ho he dit en aquest moment de recés en què hem pactat aquest redactat, que sóc bastant escèptic quant a la continuïtat d'aquesta demanda i vaticino, com deia en la meva intervenció inicial, que, sincerament, no servirà de res, però almenys nosaltres, des de Sant Julià de Lòria, anirem amb la consciència tranquil·la, els uns i els altres. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major

Gràcies senyor Rossend Areny.

Jo també vull agrair-los el suport, perquè aquesta proposta o aquesta demanda d'aquest punt sí que era una demanda que s'havia plantejat per part nostra, però que creïem indispensable que en forméssim part tots plegats. Per tant, per això insistia a no posposar aquest punt de l'ordre del dia, perquè creïem important que tots plegats féssim aquesta proposta al Consell General per la creació de la Taula Nacional de Treball i de Debat entre el Consell General, el Govern i els Comuns. Per tant, gràcies, també, per les intervencions i agrair-los, també, el suport en aquest aspecte.

Doncs el punt número 1, *s'aprova per unanimitat*

I passariem, doncs, al punt número 2, que és, per part de la majoria comunal la proposta de deixar pendent i/o posposar la ratificació de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns per a una nova sessió, si hi ha lloc, a la vista de la proposta efectuada en el primer punt. Senyor Rossend Areny té la paraula.

Hble. Sr. Rossend Areny

Gràcies, Senyora Cònsol.

Bé, doncs com ja li he dit, també, penso que són dos punts que van deslligats l'un de l'altre. Una cosa és la Taula de Reflexió i de Debat al voltant de les competències i transferències, i l'altra és l'acord institucional en si. I com ja he dit en la meva primera intervenció, jo, des del meu partit polític, doncs voto en contra. Per tant, no el ratifico amb el meu vot

Hble. Sra. Cònsol Major
Senyor Josep Roig, té la paraula.

Hble. Sr. Josep Roig
Jo m'expresso en el mateix sentit que s'ha manifestat el conseller Rossend Areny. També votaré en contra del punt número 2 per les raons que ja he esgrimit durant el debat del punt concret. Gràcies, Senyora Cònsol.

Hble. Sra. Cònsol Major
Gràcies a tots dos.
Doncs passariem a la votació. Entenc que dos vots en contra de l'acord que avui es pren i la resta de Consellers donaria el suport a l'aprovació d'aquest acord. Per tant, serien dos vots en contra i nou a deixar-ho pendent?
Molt bé, 9 vots a deixar pendent o posposar la ratificació de l'acord institucional entre el Govern i els Comuns per a una nova sessió, si hi ha lloc, a la vista de la proposta efectuada en el primer punt i 2 en contra de l'acord.
Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny
I queda pendent, si ho he entès bé, Senyora Cònsol, en relació amb el que nosaltres rebem com a contesta per part del Consell General, o amb què va relacionat el fet d'aprovar-lo?

Hble. Sra. Cònsol Major
Queda posposada la decisió de si es crea o no aquesta Taula Nacional de Debat i de Treball. Té la paraula senyor Rossend Areny.

Hble. Sr. Rossend Areny.
D'acord. Molt bé.

Hble. Sra. Cònsol Major
Doncs sense cap més punt en l'ordre del dia, aixecaria la sessió del dia d'avui.
Gràcies a tots.